

enige i denne Sag, uden at vor sædvanlige hjemlige Partiadskillelse i mindste Maade havde gjort sig gældende — den fælles Opfattelse af denne Sag, at det her ikke gjaldt om at tinge og prutte, men at det her overfor et venskabeligt, os nær stillet Folk som det islandske, der jo er en Del af det danske Rige, gjaldt om at strække os saa vidt som overhovedet paa nogen Maade muligt, naar Rigets Enhed i det hele skulde bevares. Det gjorde vi; vi tilbød det mest mulige, men en Følge deraf er ogsaa, at vi heller ikke senere have noget væsentligt mere at tilbyde. Der kunde naturligvis maaske være Tale om formelle Ændringer, men Realitetsindrøm-melser ud over det allerede budte kunde der ikke være Tale om. Det udtalte jeg i Fjor, da Forslaget forelaa. I den Hen-seende har altsaa ingen kunnet være uklar over Regeringens Stilling. Heller ikke kunde man være uklar over, at denne Stilling var billiget af Repræsentanter for de forskellige Partier paa Rigsdagen og særlig de Repræsentanter, der have haft Sæde i den islandske Kommission, og som derfor have haft Lejlighed til at følge Sagens Gang fra Begyndelsen af. Imid- lertid vedtog man i det islandske Alting i den sidst forløbne Samling et Forfatnings- forslag, som var principielt overordentlig meget mere vidtgaaende end og ganske forskelligt fra Kommissionens Forslag. Man maatte i Altinget efter alt, hvad her- nede var udtalt derom, og efter hele det Kendskab, man havde til Forholdene, kunne sige sig selv, at et saadant Forslag ikke kunde vente nogen som helst Støtte fra dansk Side. Spørgsmaalet maatte nu være, hvorvidt Regeringen i den inde- værende Samling vilde forelægge Kommissi- onsforslaget paany, eller om den vilde betragte det islandske Altings Vedtagelse som en faktisk Afbrydelse af Forhandlin- gerne, idet det islandske Alting har for- kastet det Grundlag, der fra dansk Side var erklæret for at være det yderste, hvortil man kunde gaa, og har stillet et andet i Stedet for, om hvilket man vidste, at det fra dansk Side maatte befindes uantageligt. Vi have i Finansudvalget ønsket at kende Regeringens Stilling til dette Spørgsmaal, og Regeringen har over- for os udtalt sig derom. Jeg skal ikke referere dette, idet det er naturligere, at den højtærede Konseilspræsident selv fremkommer med en Udtalelse om Rege- ringens Stilling.

Den næste Sag, som har været Gen- stand for Forhandling i Finansudvalget,

er Spørgsmaalet om det islandske Bidrag til Fiskeriinspektionen. Som det vil erin- dres, vedtoges der i Rigsdagssamlingen 1904—05 en betydelig Udvidelse af Fiske- riinspektionen under Island. Det var Ud- videlsen med „Islands Falk“. Det var en Udvidelse, som var begæret meget stærkt fra Islands Side. Der var betydelige islandske Fiskeriinteresser, der knyttede sig til den, og man havde fra dansk Side imødekommet de Krav, der vare frem- komne fra Island. Idet man gik ind der- paa, stillede man herfra, jeg tør sige: selv- følgelig, ikke nogen Betingelse med Hen- syn til Bidrag fra Island, thi Varetagelsen af Fiskeriinspektionen er Hævdelsen af en Højhedsret, som tilkommer det danske Rige. Det er det danske Riges Ret, og det er dets Pligt, at hævde sine Højheds- rettigheder over alle Rigets Farvande, og Udførelsen af denne Ret, Opfyldelsen af denne Pligt, er noget, som i og for sig maa være uafhængig af, hvilke Bidrag der ydes dertil af den ene eller den anden Rigsdel. Men der fremkom under For- handlingerne et bestemt Ønske fra Folke- tingets Finansudvalg om, at man fra Is- land bidrog noget til denne Udvidelse af Inspektionen, der paaførte Danmark be- tydelig Udgift, og som var fremkommet efter et stærkt udtalt Ønske hos den is- landske Fiskeribefolkning. Man anmodede den daværende Konseilspræsident om at træde i Forhandling med Ministeren for Island om at opnaa et saadant Tilskud. Konseilspræsidenten fandt Ønsket rime- ligt, den islandske Minister gik ind paa Tanken, og der blev sluttet en Overens- komst mellem dem om, at Ministeren for Island skulde søge at faa bevilget et Bi- drag af den islandske Landskasse, sva- rende til $\frac{2}{3}$ af Bøderne og $\frac{2}{3}$ af Udbyttet ved Salget af konfiskerede Fangstredskaber og konfiskeret Fangst fremkommet ved „Islands Falk“. Dette blev anslaaet til 10,000 Kr., men det viste sig, at det blev meget mere. Efter det sidste Regnskab, vi have derom, nemlig Statsregnskabet 1907—08 — for 1908—09 er Beløbet ikke opført, da det ikke endnu var indgaaet —, har Landkassens Bidrag været 40,512 Kr., altsaa over 4 Gange saa meget, som man anslog det til. Det vakte nu, tør jeg sige, en pinlig Opmærksomhed her, at Altinget paa den sidst vedtagne Finanslov ikke havde genoptaget denne Bevilling til Ud- betaling af Islands Landskasse af et Be- løb svarende til $\frac{2}{3}$ af Bøderne og af Ud- byttet ved Salg af Fangstredskaber m. m. Der kunde, tør jeg vel sige, ikke være